

Maria – Guds udvalgte

Kardinal Suenens (1904-1996), der var Den katolske Kirkes primas i Belgien, ærkebiskop af Mechelen-Bruxelles, spillede en betydelig rolle som moderator ved Det andet Vatikankoncil. Udover at han i en række teologiske værker på magtfuld vis behandlede emner som apostolatet og de troendes medansvar for Kirken, skrev han også nogle meget personlige Maria-meditationer.

Af Kardinal Suenens¹

Sand Maria-fromhed er ikke baseret på noget jordisk, men har sin oprindelse oventil. Den udspringer ikke af vore følelser, men af vor tro; den er først og fremmest udtryk for vor nære tilknytning til Gud og for vor accept af hans plan. Den er en integreret del af det umiddelbare tankesæt, der præger vort forhold til Gud. For den kristnes holdning er bygget på en uforbeholden tilslutning til Guds plan – til den nådens vej, Gud angiver. Gud ønskede at knytte Maria til sit frelsesværk. Han gav sin Søn til verden ved hende. Og Gud fortryder ikke sine gaver, han ændrer ikke sine beslutninger. Marias formidling er uigenkaldelig; den er en del af Guds plan.

Kristus har altid efterlevet Guds vilje. Med hvilken kærlighed er han ikke - ad den vej, hans far har angivet ham - kommet til vor verden! Vi, hans disciple, bør ikke tøve med at vise Maria vor hengivenhed, for eftersom det er Gud, som har udvalgt hende for sin Søn – og for os – er det ikke op til os at vælge; vi kan blot tage imod. Vi tiltrækkes af hendes skønhed og hendes godhed; vi føler trang til at vende os til hende. Vor lykke er at overgive os til Guds vilje. Dette er den storslåede styrke i Maria-fromheden. Det er ikke op til os at fastlægge grænser for Guds virke eller at se bort fra Marias mellemkomst, som er bestemt af Gud. Gud elsker os med en overstrømmende kærlighed og ønsker at vise os, hans skabninger,

¹ Af hyrdebrev til ærkebispedømmet Mechelen-Bruxelles, den 2. december 1968. Oversat fra fransk af Hans Thulstrup.

den ære, at vi mennesker kan være hans redskaber. Guds herlighed er umådelig stor, og det er ikke op til os at holde hus med den. Vor sønlige ærefrygt for Maria er udtryk for vor taknemmelighed over Guds overstrømmende kærlighed, som hun er det levende og bestandige vidnesbyrd om. Det ville være en alvorlig fejl at anse Maria-fromheden som unyttig overtro, der blot forstyrrer den gudsfrygt, vi skylder Gud.

Mariafromheden er ikke en slags forfinelse, en indrømmelse til vor hittepåsomhed og vor fornemmelse for det folkelige, en genvej til frelsen. For os alle uden forskel er Maria udtryk for Guds vilje, som rummer kærlighedens mysterium. Næst efter Kristus er Maria den mest bemærkelsesværdige af Guds nådegaver. ”*Hvis du kendte Guds gave*”², sagde Jesus til den samaritanske kvinde. Denne gave omslutter Marias gave; for Sønnens mysterium omslutter Marias. Tøv ikke med af Guds hænder at tage imod Maria, der tilbydes os på denne måde. Til hver eneste af os gentager Gud på en særlig måde englens ord til Josef; ”*Vær ikke bange for at tage Maria til dig ... for det barn, hun venter, er undfanget ved Helligånden*”³. Tag ydmygt imod denne den Allerhøjestes gave; tag med åbent sind imod den kærlighed Gud har investeret i Maria til hendes og vor glæde.

² Joh 4,10

³ Matt 1,20